

Ročník 1963

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 51

Vydána dne 11. prosince 1963

Cena 80 hal.

OBSAH:

- 89 Vyhláška ministra zahraničních věcí o Celní úmluvě o karnetech E. C. S. pro obchodní vzorky a o Celní úmluvě o karnetu A. T. A. pro dovozní celní záznam zboží
Oznámení o vydání obecných právních předpisů
-

89

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 21. listopadu 1963

**o Celní úmluvě o karnetech E. C. S. pro obchodní vzorky a o Celní úmluvě o karnetu A. T. A.
pro dovozní celní záznam zboží**

Dne 1. března 1956 byla v Bruselu sjednána Celní úmluva o karnetech E. C. S. pro obchodní vzorky.

Dne 21. prosince 1962 byla u belgického ministerstva zahraničních věcí uložena listina o přístupu Československé socialistické republiky k uvedené Celní úmluvě. Podle svého článku XXII, odstavce 3 vstoupila Úmluva pro Československou socialistickou republiku v platnost dne 21. března 1963.

Dne 6. prosince 1961 byla v Bruselu sjednána Celní úmluva o karnetu A. T. A. pro dovozní celní záznam zboží.

Dne 21. prosince 1962 byla u generálního tajemníka Rady pro celní spolupráci se sídlem v Bruselu uložena listina o přístupu Československé socialistické republiky k uvedené Celní úmluvě. Podle svého článku 21, odstavce 1 vstoupila Úmluva v platnost dne 30. července 1963 a tímto dnem vstoupila rovněž v platnost pro Československou socialistickou republiku.

Český překlad Úmluv se vyhláší současně. Přílohy k Úmluvám jsou k nahlédnutí v Československé obchodní komoře.

David v. r.

CELNÍ ÚMLUVA
o karnetech E. C. S. pro obchodní vzorky

Vlády, jež podepsaly tuto Úmluvu,
přejíce si usnadnit dočasný dovoz i dočasný vý-
voz obchodních vzorků,

přihlížejíce k záměrům Mezinárodní úmluvy
o usnadnění dovozu obchodních vzorků a reklam-
ního materiálu, uzavřené v Ženevě dne 7. listopadu
1952 a vyložené k podpisu dne 1. února 1953,

dohodily se na tomto:

Článek I

Pro účely této Úmluvy:

a) Výrazem „vzorky“ se rozumějí takové před-
měty, které představují určitý druh zboží již vyro-
beného, nebo které jsou modelem zboží, jehož vý-
roba se připravuje, pod podmínkou:

1. že patří osobě usazené v cizině a že jsou do-
váženy jedině proto, aby byly předvedeny v území,
kam se dovážejí, a to za účelem získávání objedná-
vek zboží, které má být dovezeno z ciziny;

2. že nebudou ani prodány ani dány do běžného
užívání, leč nakolik by toho bylo třeba k jejich před-
vádění, a že jich ani nebude použito jakýmkoli
jiným způsobem, ať v nájmu, či za úplatu za jejich
pobyty na území, kam byly dovezeny;

3. že jsou určeny k zpětnému vývozu ve vhodné
době a

4. že je možné zjistit jejich totožnost při zpět-
ném vývozu, avšak nevztahuje se na ty případy,
kdy touž osobou jsou dováženy či témuž příjemci
zasílány stejné předměty v takovém množství, že,
přihlédnou-li se k nim jako k colku, nemají již po-
vahu vzorků podle běžných obchodních zvyklostí.

b) „Dovozními dávkami“ se rozumějí cla
a všechny jiné dávky a poplatky vybírané při do-
vozu nebo v souvislosti s dovozem, jakož i spo-
třební dávky a vnitřní daně, jimž podléhá dovážené
zboží, avšak s výjimkou poplatků a dávek, jejichž
výše je omezena na přibližnou cenu poskytnutých
služeb a jež nevytvářejí nepřímou ochranu domácích
výrobků nebo zdanění dovozu k fiskálním účelům.

c) „Karnetem E. C. S.“ [Echantillons commer-
ciaux — Commercial samples, tj. obchodní vzorky]
se rozumí listina vypracovaná pod tímto názvem
Radou a otištěná v příloze této Úmluvy. Text této
listiny má být vytištěn v jazyce francouzském,
anglickém a v úředním jazyce či v jednom z úřed-
ních jazyků země, kde se listina vystavuje.

d) „Schváleným sdružením“ se rozumí sdružení,
jež bylo schváleno celními úřady jedné ze smluv-

ních stran pro vystavování karnetů E. C. S. nebo pro
ručení za platbu dovozních dávek a ostatních čás-
tek uvedených v článku II této Úmluvy.

e) „Vystavujícím sdružením“ se rozumí schvá-
lené sdružení, které vystavuje karnety E. C. S.
v zemi prvního vývozu vzorků.

f) „Ručícím sdružením“ se rozumí schválené
sdružení dovozní země, které ručí za zaplacení do-
vozních dávek a ostatních částek uvedených v člán-
ku II této Úmluvy.

g) „Úmluvou o zřízení Rady“ se rozumí Úmluva
o zřízení Rady pro celní spolupráci, uzavřená v Bru-
selu dne 15. prosince 1950.

h) „Radou“ se rozumí Rada pro celní spolu-
práci, o níž se zmiňuje odstavec g) tohoto článku.

Článek II

1. Každé ručící sdružení ručí celním úřadům
území, v němž má toto sdružení sídlo, za zaplacení
dovozních dávek a ostatních částek uvedených ve
4. odstavci tohoto článku, které může být požado-
váno za vzorky dovezené do této země na podkladě
karnetů E. C. S., vystavených příslušným vystavuj-
cím sdružením. Ručící sdružení není povinno platit
více než částku připadající na dovozní dávky, zvý-
šenou o 10 %.

2. Karnety E. C. S. jsou vystavovány vystavuj-
cími sdruženími. Smějí být vystaveny pouze fyzic-
kým nebo právnickým osobám usazeným v zemi,
kde je karnet vystavován, které mohou prokázat,
že jsou buď výrobcem nebo obchodníkem nebo zá-
stupcem či zaměstnancem výrobcovým nebo obchod-
níkovým.

3. Výjimkou z ustanovení 2. odstavce tohoto
článku smějí vystavující sdružení vystavovat kar-
nety i osobám, které nejsou usazené v zemi, kde je
karnet vystavován, uznávají-li celní úřady dovozní
země platnost karnetů takto vydaných.

4. Každá smluvní strana přijme každý karnet
E. C. S. platný pro její území, který byl vystaven
a použit za podmínek stanovených touto Úmluvou,
jakožto záruční jistotu za dovozní dávky a ostatní
částky (vyjma poplatky a dávky zmíněné v písm.
b) článku I této Úmluvy), jež by mohly být požado-
vány z titulu dovozu dotýčných vzorků. Tyto vzorky
musí být způsobilé k dovoznímu záznamu v zemi
dovozní a musí být dováženy fyzickou osobou usa-
zenou na území jiné smluvní strany.

5. Výjimkou z ustanovení odstavce 4 tohoto
článku mohou smluvní strany přijímat za podmí-

nek, jež samy určí, karnety E. C. S. pro vzorky, jež nejsou doprovázeny, nebo pro vzorky dovážené fyzickou osobou usazenou na jejich vlastním území.

Článek III

Karnety E. C. S. nebo části karnetů E. C. S. určené k tomu, aby byly vystaveny v zemi, kam se dovážejí, a jež jsou některému schválenému sdružení zabývajícímu se vystavováním karnetů zaslány korespondujícím cizozemským sdružením, mezinárodní organizací nebo celním úřadem některé smluvní strany, budou propuštěny bez dovozních dávek a nebudou podléhat žádným dovozním zákazům nebo omezením. Obdobné úlevy budou poskytovány i při vývozu.

Článek IV

Vystavující sdružení má na obálce a na vstupních útržcích karnetu podle okolností uvést země, pro které tento karnet neplatí.

Článek V

Vystavující sdružení smějí vystavovat karnety E. C. S. s platností nejvýše jednoho roku ode dne vystavení.

Článek VI

Jakmile byl karnet E. C. S. vystaven vystavujícím sdružením, nesmí být přidán žádný předmět do seznamu vzorků vyjmenovaných na rubu obálky karnetu.

Článek VII

1. Vzorky dovážené na podkladě karnetu E. C. S. musí být vyvezeny zpět bez změny totožnosti v době platnosti karnetu a ve lhůtě stanovené celními úřady země dočasného dovozu. Tato lhůta nebude smět v žádném případě přesahovat dobu platnosti karnetu.

2. Vzorky kryté určitým karnetem E. C. S. a vyvážené či dovážené najednou, musí být dovezeny zpět či vyvezeny zpět rovněž najednou, pokud celní úřady země, které jsou dotčeny, nepovolí výjimku.

3. Důkazem o zpětném vývozu je osvědčení o zpětném vývozu, vydané na karnetu E. C. S. celními úřady země, kam byly vzorky dočasně dovezeny.

Článek VIII

1. V případě, že celní úřady některé smluvní strany povolí, aby určité vzorky, dovezené na jejich území na podkladě karnetu E. C. S., nemusely být vyvezeny zpět, bude ručící sdružení zproštěno záruční povinnosti teprve tehdy, až celní úřady země dočasného dovozu potvrdí na onom karnetu, že otázka zpětného vývozu těchto vzorků jest vyřízena.

2. Nemohou-li dočasně dovezené vzorky být vyvezeny zpět, poněvadž byly zabaveny z jiného důvodu než na dožádání soukromé osoby, povinnost zpětného vývozu ve lhůtách stanovených v článku VII této Úmluvy se staví po dobů zahavení.

3. Celní úřady budou pokud možno sdělovat ručícímu sdružení případy, kdy zabavily nebo daly zabavit vzorky kryté karnetem E. C. S. se zárukou tohoto sdružení, a zprávi je o opatřeních, která hodlají učinit.

Článek IX

Jakmile celní úřady některé smluvní strany bezvýhradně potvrdily zpětný vývoz vzorků krytých karnetem E. C. S., nemohou již požadovat na ručícím sdružení, aby zaplatilo částky uvedené v článku II této Úmluvy, pokud jde o tyto vzorky. Nicméně bude požadováno být vůči ručícímu sdružení ještě uplatněn požadavek z titulu jeho záruky v tom případě, kdyby se dodatečně zjistilo, že osvědčení o zpětném vývozu bylo získáno nesprávně nebo podvodnými způsoby nebo že došlo k porušení podmínek stanovených pro dočasný dovoz.

Článek X

Celní potvrzení na karnetech E. C. S. udělená za podmínek stanovených touto Úmluvou nepodléhají žádnému poplatku za celní řízení, pokud se tyto úkony provádějí u celnic nebo celních hlídek a v normálních jejich pracovních hodinách.

Článek XI

1. Nebyl-li některý karnet E. C. S. řádně vyřízen, mohou celní úřady země dočasného dovozu přijmout jako důkaz zpětného vývozu vzorků, a to třeba i po uplynutí platnosti karnetu a ačkoli nemají protidůkazu o tom, že k zpětnému vývozu nedošlo:

a) údaje uvedené celními úřady jiné smluvní strany na onom karnetu E. C. S. při zpětném dovozu do výchozí země, pod podmínkou, že se tyto údaje týkají zpětného dovozu, o němž může být prokázáno, že vskutku nastal po zpětném vývozu, jež má dokázat;

b) osvědčení celních úřadů jiné smluvní strany, které se zakládá na údajích uvedených na útržku odděleném od karnetu při dovozu do území této smluvní strany, pod podmínkou, že se tyto údaje týkají dovozu, o němž může být prokázáno, že vskutku nastal po zpětném vývozu, jež má dokázat.

2. Celní úřady země dočasného dovozu mohou připustit též jakýkoli jiný důkaz o tom, že vzorky jsou jinde než v této zemi.

3. V případě zničení, ztráty nebo krádeže karnetu E. C. S. týkajícího se vzorků, jež jsou na území některé ze smluvních stran, celní úřady této smluvní strany přijmou na žádost vystavujícího sdružení a s výhradou podmínek, které by tyto

úřady stanovily. náhradní listinu, jejíž platnost projde tímž dnem jako karnet, jež tato listina nahrazuje.

Článek XII

U případů uvedených v článku XI této Úmluvy budou celní úřady moci vybrat poplatek za vyřízení karnetu.

Článek XIII

Celní úřady nebudou v žádném případě požadovat na ručícím sdružení, aby zaplatilo dovozní dávky a ostatní částky uvedené v článku II této Úmluvy, nebyl-li tento požadavek uplatněn vůči tomuto sdružení do jednoho roku ode dne, kdy prošla platnost karnetu.

Článek XIV

1. Ručící sdružení mají lhůtu šesti měsíců ode dne oznámení o nevyřízení karnetu E. C. S., aby mohla provést důkaz o zpětném vývozu vzorků za podmínek stanovených touto Úmluvou.

2. Nebude-li tento důkaz proveden v předepsané lhůtě, je ručící sdružení povinno ihned složit jistotu nebo prozatímně zaplatit dovozní dávky a ostatní částky uvedené v článku II této Úmluvy. Toto složení nebo zaplacení se stane konečným po uplynutí lhůty tří měsíců ode dne složení jistoty nebo prozatímního zaplacení. Během této lhůty může ručící sdružení ještě využít úlev stanovených v předchozím odstavci, aby mohlo docílit vrácení složených nebo zaplacených částek.

3. U zemí, jejichž předpisy neznají složení jistoty nebo prozatímní zaplacení dovozních dávek, budou platby, jež by byly provedeny podle ustanovení předchozího odstavce, považovány za konečné, při čemž se však rozumí, že zaplacené částky mohou být vráceny, bude-li celním úřadům podán důkaz o zpětném vývozu vzorků podle ustanovení této Úmluvy.

Článek XV

Žádné ustanovení této Úmluvy nevylučuje, aby smluvní strany, jež tvoří celní nebo hospodářskou unií, vydaly zvláštní pravidla pro osoby, které jsou usazeny v zemi tvořící součást této unie.

Článek XVI

V případě podvodu, přestupku nebo zneužití mají smluvní strany právo zahájit bez ohledu na ustanovení této Úmluvy stíhání proti osobám používajícím karnetu, aby na nich vymohly dovozní dávky a ostatní dlužné částky, jakož i aby dosáhly uložení trestu, jemuž tyto osoby podléhají. V takových případech mají sdružení poskytovat celním úřadům pomoc.

Článek XVII

Ustanovení této úmluvy se vztahují též na kinematografické pozitivní filmy reklamní povahy o šířce nepřesahující 16 mm, bude-li uspokojivě prokázáno celním úřadům, že jde o filmy reprodukcující hlavně fotografie (se zvukovým pásem nebo bez něho), jež předvádějí povahu nebo činnost výrobků nebo zařízení, jejichž vlastností nemohou být vhodně ukázány pomocí vzorků nebo katalogů, pod podmínkou, že tyto filmy:

a) se vztahují na výrobky nebo zařízení dávávané do prodeje nebo do pronájmu osobou usazenou na území jiné smluvní strany;

b) jsou takové, že se hodí k předvádění možným zákazníkům, nikoli však k veřejnému promítání, a

c) jsou dováženy v balíku obsahujícím pouze jednu kopii každého filmu a netvořícím součást významnější zásilky filmů.

Článek XVIIa

1. Smluvní strany se sejdou v případě potřeby, aby přezkoumaly podmínky, za nichž je tato Úmluva prováděna, a zejména, aby učinily potřebná opatření k zajištění jejího jednotného výkladu a provádění.

2. Generální tajemník Rady svolává tato zasedání na žádost kterékoli smluvní strany; není-li smluvními stranami rozhodnuto jinak, konají se v sídle Rady. Smluvní strany stanoví jednací řád pro tato zasedání.

3. Rozhodnutí smluvních stran jsou přijímána dvoutřetinovou většinou přítomných smluvních stran, které se zúčastní hlasováním.

4. Smluvní strany nemohou učinit platné rozhodnutí o jakékoli otázce, není-li jich přítomna nadpoloviční většina.

Článek XVIIb

1. Každý spor, jenž vznikne mezi smluvními stranami ve věci výkladu nebo provádění této Úmluvy, bude urovnán pokud možno přímým jednáním mezi nimi.

2. Spor, který nebude urovnán cestou přímého jednání, bude předložen smluvními stranami, mezi nimiž došlo ke sporu, smluvním stranám shromážděným podle ustanovení článku XVIIa, které spór prozkoumají a vysloví doporučení k jeho urovnání.

3. Smluvní strany, mezi nimiž došlo ke sporu, se mohou předem dohodnout, že přijmou doporučení smluvních stran jako závazné.

Článek XIX

Tato Úmluva je otevřena do 30. září 1956 k podpisu každé vládě, která je smluvní stranou Úmluvy o zřízení Rady.

Článek XX

Tato Úmluva je podrobena ratifikaci. Ratifikační listiny budou uloženy u belgického ministerstva zahraničních věcí, které vyrozumí o tomto uložení všechny vlády, které Úmluvu podepsaly nebo k ní přistoupily, jakož i generálního tajemníka Rady.

Článek XXI

1. Za tři měsíce po dni, kdy budou u belgického ministerstva zahraničních věcí uloženy ratifikační listiny tří vlád, nabude tato Úmluva účinností vůči těmto vládám.

2. Pro každou vládu, která tuto Úmluvu podepsala a svoji ratifikační listinu uloží po tomto datu, nabude Úmluva účinností za tři měsíce po dni uložení této ratifikační listiny u belgického ministerstva zahraničních věcí.

Článek XXII

1. Vláda kteréhokoli státu, který tuto Úmluvu nepodepsal a který je smluvní stranou Úmluvy o zřízení Rady, může přistoupit k této Úmluvě počínaje od 1. října 1956.

1a. Vláda každého členského státu Organizace spojených národů nebo jejich specializovaných institucí jakož i vláda kteréhokoli jiného státu, který obdržel za tím účelem pozvánku od smluvních stran, může rovněž přistoupit k této Úmluvě.

2. Listiny o přístupu budou uloženy u belgického ministerstva zahraničních věcí, které o každém přístupu vyrozumí všechny vlády, jež tuto Úmluvu podepsaly nebo k ní přistoupily, jakož i generálního tajemníka Rady.

3. Tato Úmluva nabude účinností vůči každé přistupující vládě za tři měsíce po dni uložení listiny o přístupu, avšak nikoli dříve, než nabude účinností podle odstavce 1 článku XXI shora.

Článek XXIII

1. Tato Úmluva je uzavřena na neomezenou dobu, avšak každá smluvní strana ji může vypovědět kdykoli po uplynutí dvanácti měsíců od jejího vstupu v účinnost podle odstavce 1 článku XXI shora. Výpověď nabude účinností za tři měsíce po dni, kdy oznámení o výpovědi došlo belgickému ministerstvu zahraničních věcí; toto ministerstvo vyrozumí o došlé výpovědi všechny vlády, jež tuto Úmluvu podepsaly nebo k ní přistoupily, jakož i generálního tajemníka Rady.

2. Každý karnet E. C. S. vydaný přede dnem, kdy výpověď nabude účinností, zůstane v platnosti a rovněž zůstane v platnosti ručení ručičního sdružení.

Článek XXIV

Každá vláda může buď při ratifikaci či přístupu, anebo později prohlásit ve sdělení doporučeném

belgickému ministerstvu zahraničních věcí, že tato Úmluva se vztahuje též na všechna nebo na některá z území, za něž je mezinárodně odpovědná; Úmluva pak začne platit pro tato území za tři měsíce po dni, kdy belgické ministerstvo zahraničních věcí obdrželo toto oznámení, avšak nikoli dříve, než tato Úmluva nabude účinností vůči dotčené vládě.

2. Každá vláda, která podle odstavce 1 tohoto článku přijala Úmluvu pro některé území, za které je mezinárodně odpovědná, může jménem tohoto území zaslat oznámení o výpovědi belgickému ministerstvu zahraničních věcí podle ustanovení článku XXIII této Úmluvy.

3. Belgické ministerstvo zahraničních věcí vyrozumí všechny vlády, jež tuto Úmluvu podepsaly nebo k ní přistoupily, jakož i generálního tajemníka Rady o každém oznámení, jež mu došlo podle tohoto článku.

Článek XXV

1. Smluvní strany mohou doporučit změny této Úmluvy.

2. Text každého návrhu na změnu takto doporučeného sdělí belgické ministerstvo zahraničních věcí všem smluvním stranám, vládám všech ostatních států, které Úmluvu podepsaly nebo k ní přistoupily, generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů a generálnímu tajemníkovi Rady.

3. Každý návrh změny, který byl sdělen podle předchozího odstavce, bude považován za přijatý, jestliže žádná smluvní strana nevznesla námitky ve lhůtě šesti měsíců ode dne, kdy belgické ministerstvo zahraničních věcí oznámilo zmíněný návrh změny smluvním stranám.

4. Belgické ministerstvo zahraničních věcí oznámí všem smluvním stranám jakož i generálnímu tajemníkovi Rady, zda byla vznesena námitka proti návrhu změny, a v případě, že nebyla uplatněna, změna vstoupí v platnost pro všechny smluvní strany tři měsíce po uplynutí šestiměsíční lhůty, která byla stanovena v předchozím odstavci.

5. Belgické ministerstvo zahraničních věcí oznámí všem smluvním stranám i ostatním státům, které Úmluvu podepsaly nebo k ní přistoupily, jakož i generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů a generálnímu tajemníkovi Rady, přijaté změny nebo změny pokládané za přijaté.

6. U každé vlády ratifikující tuto Úmluvu nebo k ní přistupující se má zato, že přijala změny, které vstoupily v platnost ke dni předložení ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, jakož i pravidla pro pozměňování karnetu E. C. S., která jsou v platnosti k tomuto dni.

7. Výjimkou z ustanovení tohoto článku smluvní strany stanoví pravidla pro pozměňování karnetu E. C. S.

Článek XXVI

K této Úmluvě nejsou přípustny výhrady.

Na důkaz toho podepsaní, byvše k tomu řádně zmocnění svými vládami, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno v Bruselu dne 1. března 1956

v jazycích francouzském a anglickém, při čemž obě znění jsou autentická, v jednom vyhotovení, jež bude uloženo v archivu belgické vlády, která doručí všem vládám, jež tuto Úmluvu podepsaly nebo k ní přistoupily, ověřené opisy této Úmluvy.

Podpisový protokol

Při podpisu Celní úmluvy o karnetech E. C. S. pro obchodní vzorky z dnešního dne podepsaní, byvše k tomu řádně zmocnění svými vládami, prohlašují toto:

1. Ustanovení této Úmluvy určují minimální úlevy. Nejsou na překážku aplikaci větších úlev,

jež některé smluvní strany poskytují nebo mohly by poskytovat buď jednostrannými opatřeními, nebo podle dvoustranných nebo vícestranných dohod.

2. Smluvní strany se zavazují, že budou považovat karnet E. C. S. za novou úlevu a nikoli za povinnost uloženou osobám dovážejícím dočasně vzorky.

3. Smluvní strany uznávají, že úspěšné provádění této Úmluvy vyžaduje, aby schváleným sdružením byly poskytovány úlevy ve věci transferu devíz:

a) potřebných k zaplacení částek požadovaných celními úřady jedné ze smluvních stran;

b) půjde-li o vrácení dovozních dávek podle ustanovení článku XIV Úmluvy;

c) potřebných k zaplacení tiskopisů karnetu E. C. S., jež schváleným sdružením zasílají jejich svazy nebo korespondující sdružení.

Na důkaz toho podepsaní podepsali tento protokol, který tvoří nedílnou součást Úmluvy.

CELNÍ ÚMLUVA
o karnetu A. T. A.
pro dovozní celní záznam zboží
(Úmluva A. T. A.)

PREAMBULE

Státy, které podepsaly tuto Úmluvu,

shromážděné pod záštitou Rady pro celní spolupráci a smluvních stran Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT) a za přispění Výchovné, vědecké a kulturní organizace Spojených národů (UNESCO),

přihlížejíce k návrhům vysloveným zástupci mezinárodního obchodu a jinými interesenty, kteří si přeji, aby byly zjednodušeny formality při dočasném celním dovozu zboží,

jsou přesvědčeny, že přijetí společných pravidel pro řízení při dočasném celním dovozu zboží přinese podstatné výhody mezinárodním stykům obchodním i kulturním a zajistí celním systémům smluvních stran vyšší stupeň souladu a jednotnosti,

dohodly se na tomto:

KAPITOLA I

Definice a schvalování

Článek 1

Pro účely této Úmluvy se rozumějí:

- a) „dovozními dávkami“ cla a všechny jiné dávky a poplatky vybírané při dovozu nebo v souvislosti s dovozem, jakož i spotřební dávky a vnitřní daně, jimž podléhá dovážené zboží, avšak s výjimkou poplatků a dávek, jejichž výše je omezena na přibližnou cenu poskytnutých služeb a jež nevytvářejí nepřímou ochranu domácích výrobků nebo zdanění dovozu k fiskálním účelům;
- b) „dovozním celním záznamem“: celní projednání v dočasném dovozu bez dovozních dávek, a to za podmínek stanovených v úmluvách, které jsou uvedeny níže v článku 3, nebo v zákonných předpisech dovozní země;
- c) „tranzitem“: doprava zboží od jedné celnice na území některé smluvní strany k jiné celnici na téměř území, za podmínek stanovených zákonnými předpisy této smluvní strany;
- d) „karnetem A. T. A.“: (Admission Temporaire—Temporary Admission, tj. dovozní celní záznam);
- e) „vystavujícím sdružením“: sdružení schválené celními úřady některé smluvní strany pro vystavování karnetů A. T. A. na území této smluvní strany;

- f) „ručícím sdružením“: sdružení schválené celními úřady některé smluvní strany pro to, aby na území této smluvní strany poskytovalo záruku za částky uvedené v článku 6 této Úmluvy;
- g) „Radou“: organizace ustavená Úmluvou o zřízení Rady pro celní spolupráci, uzavřenou v Bruselu dne 15. prosince 1950;
- h) „osobou“: jak osoba fyzická, tak osoba právnická, pokud ze souvislosti nevyplývá něco jiného;

Článek 2

Schválení vystavujícího sdružení celními úřady, o němž je zmínka v odstavci (e) článku 1 této Úmluvy, může být podmíněno zejména tím, že prodejní cena karnetu A. T. A. bude přiměřená poskytovaným službám.

KAPITOLA II

Rozsah použití

Článek 3

1. Každá smluvní strana bude přijímat místo svých vlastních celních listin a jakožto dostatečnou jistotu za částky uvedené v článku 6 této Úmluvy, karnety A. T. A. platné pro její území, jež byly vystaveny a jichž bylo použito za podmínek stanovených touto Úmluvou, pro zboží dovážené dočasně na základě:

- a) Celní úmluvy o dočasném dovozu zboží potřebného k výkonu povolání, uzavřené v Bruselu dne 8. června 1961,
- b) Celní úmluvy o usnadnění dovozu zboží určeného k vystavování nebo k použití na výstavách, veletrzích, zasedáních nebo při podobných událostech, uzavřené v Bruselu dne 8. června 1961,

pokud je smluvní stranou těchto Úmluv.

2. Každá smluvní strana může rovněž přijímat karnety A. T. A., vystavené a použité za těchto podmínek, pro zboží dovážené dočasně podle jiných mezinárodních úmluv o dočasném dovozu, jakož i pro řízení v celním záznamním styku podle svých vlastních zákonů a nařízení.

3. Každá smluvní strana může přijímat pro tranzit karnety A. T. A. vystavené a použité za těchto podmínek.

4. Zboží, jež má být opracováno nebo opraveno, nemůže být dováženo na podkladě karnetu A. T. A.

KAPITOLA III

Vystavování a používání karnetů A. T. A.

Článek 4

1. Vystavující sdružení nesmějí vystavovat karnety A.T.A. s delší platností než jeden rok ode dne vystavení. Mají na obálce karnetu uvést země, pro něž tento karnet platí, jakož i příslušná ručící sdružení.

2. Jakmile byl karnet A. T. A. vystaven, nesmí být přidáno již žádné další zboží do seznamu zboží vyjmenovaného na rubu obálky karnetu (generální seznam), popřípadě do dodatkových listů k němu připojených.

Článek 5

Lhůta stanovená pro zpětný vývoz zboží dovezeného na podkladě karnetu A.T.A. nesmí nikdy přesahovat dobu platnosti karnetu.

KAPITOLA IV

Záruka

Článek 6

1. Každé ručící sdružení ručí vůči celním úřadům země, v níž má toto sdružení své sídlo, za zaplacení dovozních dávek a ostatních částek, jež mohou být požadovány v případě, že by nebyly splněny podmínky stanovené pro dočasný dovoz nebo pro tranzit zboží, které vstoupilo do této země na podkladě karnetů A.T.A. vystavených některým vystavujícím sdružením. Jestliže je zavázáno rukou společnou a nerozdílnou s osobami, jež shora uvedené částky dluhují, tyto částky zaplatit.

2. Ručící sdružení není povinno platit více než částku připadající na dovozní dávky zvýšenou o 10 %.

3. Jakmile celní úřady dovozní země bezvýhradně uvolnily některý karnet A. T. A. ohledně určitého zboží, nemohou již požadovat na ručícím sdružení, pokud jde o toto zboží, aby zaplatilo částky uvedené v odstavci 1 tohoto článku. Nicméně bude moci být vůči ručícímu sdružení ještě uplatněn požadavek z titulu jeho záruky, zjistí-li se dodatečně, že uvolnění karnetu bylo získáno nesprávně nebo podvodným způsobem, nebo že došlo k porušení podmínek, jímž podléhá dočasný dovoz nebo tranzit.

4. Celní úřady nebudou moci v žádném případě vymáhat na ručícím sdružení, aby zaplatilo částky uvedené v odstavci 1 tohoto článku, nebyl-li požadavek zaplacení uplatněn vůči tomuto sdružení do jednoho roku ode dne, kdy prošla platnost karnetu.

KAPITOLA V

Vyřizování karnetů A. T. A.

Článek 7

1. Ručící sdružení mají lhůtu šesti měsíců ode dne, kdy celní úřady požádaly o zaplacení částek

uvedených v odstavci 1 hořejšího článku 6, aby mohla provést důkaz o zpětném vývozu zboží za podmínek stanovených touto Úmluvou nebo o jakémkoli jiném normálním vyřízení karnetu.

2. Nebude-li tento důkaz proveden v předepsané lhůtě, je ručící sdružení povinno ihned složit jistotu za tyto částky nebo je prozatímně zaplatit. Toto složení nebo zaplacení se stane konečným po uplynutí lhůty tří měsíců ode dne složení jistoty nebo prozatímního zaplacení. Během této lhůty může ručící sdružení ještě využít úlev stanovených v předchozím odstavci, aby mohlo docílit vrácení složených nebo zaplacených částek.

3. U zemí, jejichž předpisy neznačí složení jistoty nebo prozatímní zaplacení dovozních dávek, budou platby, jež by byly uskutečněny za podmínek stanovených v předešlém odstavci, považovány za konečné, přičemž se však rozumí, že zaplacené částky budou vráceny, budou-li podány důkazy uvedené v odstavci 1 tohoto článku do tří měsíců po dni platby.

Článek 8

1. Důkazem o zpětném vývozu zboží dovezeného na podkladě karnetu A. T. A. je osvědčení o zpětném vývozu, vydané na tomto karnetu celními úřady země, kam bylo ono zboží dočasně dovezeno.

2. Nebyl-li zpětný vývoz zboží osvědčen podle ustanovení odstavce 1 tohoto článku, mohou celní úřady země dovozní přijmout jako důkaz zpětného vývozu zboží, a to třeba i po uplynutí platnosti karnetu:

- a) údaje uvedené celními úřady jiné smluvní strany na onom karnetu A. T. A. při dovozu či zpětném dovozu nebo osvědčení těchto úřadů vydané na základě údajů zapsaných na odděleném útržku onoho karnetu při dovozu či zpětném dovozu na jejich území, pod podmínkou, že se tyto údaje týkají dovozu či zpětného dovozu, o němž může být prokázáno, že vskutku nastal po zpětném vývozu, jež má dokázat;
- b) jakýkoli jiný důkaz o tom, že dotyčné zboží je mimo území této země.

3. V případě, že celní úřady některé smluvní strany povolí, aby určité zboží, dovezené na jejich území na podkladě karnetu A. T. A., nemuselo být vyvezeno zpět, bude ručící sdružení sprostředováno záruční povinností teprve tehdy, až tyto úřady potvrdí na onom karnetu, že otázka zpětného vývozu tohoto zboží jest vyřizována.

Článek 9

U případů uvedených v odstavci 2 článku 8 této Úmluvy budou celní úřady moci vybrat poplatek za vyřízení karnetu.

KAPITOLA VI

Různá ustanovení

Článek 10

Celní potvrzení na karnetech A. T. A. udílená za podmínek stanovených touto Úmluvou nepodléhají žádnému poplatku za celní řízení, pokud se tyto úkony provádějí u celnic nebo celních hlídek a v normálních otvíracích hodnách.

Článek 11

V případě zničení, ztráty nebo krádeže karnetu A. T. A. týkajícího se zboží, jež je na území některé smluvní strany, celní úřady této smluvní strany přijmou na žádost vystavujícího sdružení a s výhradou podmínek, které by tyto úřady stanovily, nahradní listinu, jejíž platnost projde tímž dnem jako platnost karnetu, jež tato listina nahrazuje.

Článek 12

1. Nemůže-li dočasně dovezené zboží být vyvezeno zpět, poněvadž bylo zabaveno, a nebylo-li toto zabavení provedeno na dožádání soukromé osoby, povinnost zpětného vývozu se staví po dobu zabavení.

2. Celní úřady budou pokud možno sdělovat ručícímu sdružení případy, kdy zabavily nebo daly zabavit zboží kryté karnetem A.T.A. se zárukou tohoto sdružení, a zpraví je o opatřeních, která hodlají učinit.

Článek 13

Karnety A. T. A. nebo části karnetů A. T. A. určité k tomu, aby byly vystaveny v zemi, kam se dovázejí, a jež jsou některému vystavujícímu sdružení zasílány korespondujícím cizozemským sdružením, mezinárodní organizací nebo celním úřadem některé smluvní strany, budou propuštěny bez dovozních dávek a nebudou podléhat žádným dovozním zákazům nebo omezením. Obdobné úlevy budou poskytovány i při vývozu.

Článek 14

Pro účely této Úmluvy budou území smluvních stran, jež tvoří celní nebo hospodářskou unií, považována za jediné území.

Článek 15

V případě podvodu, přestupku nebo zneužití mají smluvní strany právo zahájit bez ohledu na ustanovení této Úmluvy stíhání proti osobám používajícím karnetu, aby na nich vymohly dovozní dávky a ostatní dlužné částky, jakož i aby dosáhly uložení trestů, jimž tyto osoby podléhají. V takovýchto případech mají sdružení poskytovat celním úřadům pomoc.

Článek 16

Přílohu k této Úmluvě nutno považovat za její nedílnou součást.

Článek 17

Ustanovení této Úmluvy určují minimální úlevy a nejsou na překážku aplikaci větších úlev, jež některé smluvní strany poskytují nebo by mohly poskytovat buď jednostrannými opatřeními, nebo podle dvoustranných či vícestranných dohod.

KAPITOLA VII

Závěrečná ustanovení

Článek 18

1. Smluvní strany se sejdou, kdykoli to bude zapotřebí, aby přezkoumaly podmínky, za nichž je tato Úmluva prováděna, a zejména, aby našly vhodná opatření k zajištění jednotného výkladu této Úmluvy i jejího jednotného provádění.

2. Tato zasedání svolává generální tajemník Rady na žádost kterékoli smluvní strany. Konají se v sídle Rady, nerozhodnou-li smluvní strany jinak.

3. Smluvní strany stanoví jednací řád pro svoje zasedání. Rozhodnutí smluvních stran se dějí dvouřetinovou většinou přítomných smluvních stran, účastnících se hlasování.

4. Smluvní strany nemohou učinit platné usnesení o jakékoli otázce, není-li jich přítomna nadpoloviční většina.

Článek 19

1. Každý spor, jenž vznikne mezi smluvními stranami ve věci výkladu nebo provádění této Úmluvy, bude urovnán pokud možno přímým jednáním mezi nimi.

2. Spor, který nebude urovnán cestou přímého jednání, bude předložen smluvními stranami, mezi nimiž došlo ke sporu, smluvním stranám shromážděným podle ustanovení článku 18, které spor prozkoumají a vysloví doporučení k jeho urovnání.

3. Smluvní strany, mezi nimiž došlo ke sporu, se mohou předem dohodnout, že přijmou doporučení smluvních stran jako závazná.

Článek 20

1. Smluvní stranou této Úmluvy se může stát každý člen Rady nebo každý člen Organizace spojených národů nebo jejich specializovaných agencí:

- a) podpisem Úmluvy bez výhrady ratifikace;
- b) uložení ratifikační listiny, byla-li Úmluva podepsána s výhradou ratifikace;
- c) přístupem k Úmluvě.

2. Tato Úmluva bude otevřena k podpisu států uvedených v odstavci 1 tohoto článku do 1. čer-

venče 1962 v sídle Rady v Bruselu. Po tomto datu jim bude otevřena k přístupu.

3. V případě uvedení v odstavci 1 b) tohoto článku podléhá Úmluva schválení podle ústavních předpisů států, které Úmluvu podepsaly.

4. Stát, který není členem organizací uvedených v odstavci 1 tohoto článku, jemuž bude na žádost smluvních stran zasláno pozvání generálního tajemníka Rady, se může stát smluvní stranou této Úmluvy tím, že k ní přistoupí po jejím vstupu v účinnost.

5. Ratifikační listiny nebo listiny o přístupu budou uloženy u generálního tajemníka Rady.

Článek 21

1. Tato Úmluva nabude účinnosti za tři měsíce poté, kdy pět ze států uvedených v odstavci 1 článku 20 této Úmluvy ji podepíše bez výhrady ratifikace nebo uloží svoji ratifikační listinu nebo listinu o přístupu.

2. Vůči kterémukoli státu, který podpisuje tuto Úmluvu bez výhrady ratifikace nebo který ji ratifikuje nebo k ní přistupuje poté, kdy pět států již Úmluvu podepsalo bez výhrady ratifikace nebo uložilo svoji ratifikační listinu či listinu o přístupu, nabude tato Úmluva účinnosti za tři měsíce poté, kdy onen stát podepsal bez výhrady ratifikace nebo uložil svou ratifikační listinu či listinu o přístupu.

Článek 22

1. Tato Úmluva je uzavřena na neomezenou dobu. Kterákoli smluvní strana ji však může po jejím vstupu v účinnost (článek 21 této Úmluvy) kdykoli vypovědět.

2. Výpověď je třeba oznámit listinou, která bude uložena u generálního tajemníka Rady.

3. Výpověď nabude účinnosti za šest měsíců po přijetí listiny o výpovědi generálním tajemníkem Rady.

4. Vypoví-li některá smluvní strana tuto Úmluvu podle odstavce 1 tohoto článku nebo učiní-li oznámení podle odstavce 2 b) článku 23 nebo odstavce 2 článku 25 této Úmluvy, zůstanou všechny karnety A. T. A. vydané přede dnem, kdy ona výpověď či ono oznámení nabude účinnosti, nadále v platnosti a ručící sdružení zůstává zavázáno.

Článek 23

1. Každý stát, který se rozhodl přijímat karnety za podmínek stanovených v odstavcích 2 a 3 článku 3 této Úmluvy, oznámí to generálnímu tajemníku Rady buď hned při podpisu Úmluvy, při její ratifikaci či při přístupu k ní, anebo kdykoli později, přičemž uvede případy, ve kterých se zavazuje přijímat

karnety A. T. A., a oznámí datum, od kterého jejich přijímání zahájí.

2. Generálnímu tajemníku Rady mohou být zaslána jiná podobná oznámení:

- a) aby byl rozšířen dosah dřívějších oznámení nebo
- b) aby byla odvolána dřívější oznámení nebo aby byl zúžen jejich dosah, přičemž platí ustanovení odstavce 4 článku 22 této Úmluvy.

Článek 24

1. Smluvní strany shromážděné podle článku 18 této Úmluvy mohou doporučit její změny.

2. Znění každého návrhu na změnu takto doporučeného bude generálním tajemníkem Rady sděleno všem smluvním stranám, všem ostatním státům, které Úmluvu podepsaly nebo k ní přistoupily, generálnímu tajemníku Organizace spojených národů, smluvním stranám Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT) a organizací UNESCO.

3. Ve lhůtě šesti měsíců ode dne, kdy byl doporučený pozměňovací návrh takto rozeslán, může každá smluvní strana oznámit generálnímu tajemníku Rady:

- a) buď že má námitky proti doporučené změně,
- b) nebo že sice má v úmyslu přijmout onen pozměňovací návrh, avšak že nezbytné předpoklady pro takové přijetí nejsou v jeho zemi ještě splněny.

4. Dokud smluvní strana, která zaslala generálnímu tajemníku Rady oznámení uvedené v hořejším odstavci 3b), jmenovanému tajemníkovu nesdělí, že přijímá navrhovanou změnu, může ještě ve lhůtě devíti měsíců po uplynutí šestiměsíční lhůty stanovené v odstavci 3 tohoto článku uplatnit námitky proti doporučené změně.

5. Bude-li proti doporučené změně uplatněna nějaká námitka za podmínek uvedených v odstavcích 3 a 4 tohoto článku, nebude návrh na změnu považován za přijatý a nevstoupí v platnost.

6. Nebude-li proti návrhu na změnu vznesena žádná námitka v souladu s podmínkami podle odstavců 3 a 4 tohoto článku, bude návrh považován za přijatý od data níže uvedeného.

a) jestliže žádná smluvní strana nezaslala oznámení podle odstavce 3b) tohoto článku, ode dne, kdy uplynula šestiměsíční lhůta uvedená v tomto odstavci 3;

b) jestliže jedna nebo více smluvních stran zaslalo oznámení podle odstavce 3b) tohoto článku, tím dnem, který bude dřívější z těchto dvou dnů:

- i) den, kdy všechny smluvní strany, jež zaslaly takové oznámení, sdělily generálnímu tajemníku Rady, že přijímají doporučenou změnu, přičemž se však toto datum posunuje na den, kdy uplyne šestiměsíční lhůta

uvedená v odstavci 3 tohoto článku, jestliže všechna oznámení o přijetí byla učiněna před uplynutím této lhůty;

11) den, kdy uplyne devítiměsíční lhůta stanovená v odstavci 4 tohoto článku.

7. Každý návrh na změnu považovaný za přijatý vstoupí v platnost za šest měsíců po dni, ke kterému je považován za přijatý.

8. Generální tajemník Rady oznámí co nejdříve všem smluvním stranám každou námitku, jež byla uplatněna podle odstavce 3a) tohoto článku, jakož i každé sdělení, jež mu došlo podle odstavce 3b). Vyrozumí pak později všechny smluvní strany, zda smluvní strana či strany, jež mu zaslaly takové sdělení, vznášejí námitku proti doporučené změně, či zda jí přijímají.

9. U každého státu ratifikujícího tuto Úmluvu nebo k ní přistupujícího se má zato, že přijal všechny návrhy na změnu, které nabyly platnosti do dne uložení jeho ratifikační listiny nebo listiny o přístupu.

Článek 25

1. Každý stát může prohlásit při podpisu bez výhrady ratifikace, při ratifikaci nebo přístupu, anebo kdykoli později písemným oznámením generálnímu tajemníku Rady, že se tato Úmluva vztahuje též na všechna nebo na některá území, za jejichž mezinárodní vztahy je odpovědný. Toto oznámení nabude účinnosti za tři měsíce po dni, kdy došlo generálnímu tajemníku Rady. Nicméně nemůže Úmluva platit pro území uvedená v onom oznámení dříve, než nabude účinnosti vůči dotyčnému státu samému.

2. Každý stát, který oznámil podle odstavce 1 tohoto článku, že se tato Úmluva vztahuje též na některé území, za jehož mezinárodní vztahy je odpovědný, může oznámit písemně generálnímu tajemníku Rady podle článku 22 této Úmluvy, že ono území přestane používat Úmluvy.

Článek 26

1. Každý stát může prohlásit při podpisu této Úmluvy, při její ratifikaci nebo při přístupu k ní, anebo — až se stane smluvní stranou této Úmluvy — oznámit písemně generálnímu tajemníku Rady,

že nepřijímá karnety A. T. A., zavedené touto Úmluvou, pro poštovní styk. Toto oznámení nabude účinnosti devadesátý den poté, kdy došlo generálnímu tajemníku.

2. Každá smluvní strana, která uplatnila výhradu podle odstavce 1 tohoto článku, může ji kdykoli odvolat písemným oznámením generálnímu tajemníku Rady.

3. Jiná výhrada k této Úmluvě není přípustná.

Článek 27

Generální tajemník Rady oznámí všem smluvním stranám, jakož i všem ostatním státům, které tuto Úmluvu podepsaly nebo k ní přistoupily, dále generálnímu tajemníku Organizace spojených národů, smluvním stranám Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT) a organizaci UNESCO:

- a) podpisy, ratifikace a přístupy podle článku 20 této Úmluvy;
- b) datum, kdy tato Úmluva nabývá platnosti podle článku 21;
- c) výpovědi došlé podle článku 22;
- d) oznámení došla podle článku 23;
- e) změny považované za přijaté podle článku 24, jakož i den, kdy nabývají platnosti;
- f) oznámení došla podle článku 25;
- g) prohlášení a oznámení učiněná podle článku 26, jakož i den, kdy výhrady nabývají účinnosti, nebo den, kdy jejich odvolání se stává účinným.

Článek 28

Podle článku 102 Charty Organizace spojených národů bude tato Úmluva na žádost generálního tajemníka Rady zaregistrována u sekretariátu Organizace spojených národů.

Na důkaz toho podepsaní zmocněnci podepsali tuto Úmluvu.

Dáno v Bruselu dne šestého prosince roku tisícíhověstistéhošedesátého prvního v jazycích francouzském a anglickém, v jednom vyhotovení, jež bude uloženo u generálního tajemníka Rady, který doručí jeho ověřené opisy všem státům uvedeným v odstavci 1 článku 20 této Úmluvy.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Generální ředitel Státní banky československé

vydal na základě vyhlášky č. 142/1960 Sb., o poskytování provozních úvěrů a uplatňování sankcí směrnice generálního ředitele Státní banky československé ze dne 14. listopadu 1963, o poskytování provozních úvěrů a mimořádného krátkodobého investičního úvěru zemědělským státním hospodářským organizacím v působnosti ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství. Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1964.

Směrnice obsahují odchylky od vyhlášky č. 142/1960 Sb., stanovené pro poskytování provozních úvěrů a mimořádného krátkodobého investičního úvěru státním statkům, státním rybářstvím, šlechtitelským a semenářským podnikům a ostatním zemědělským státním hospodářským organizacím v působnosti ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství.

Do těchto směrnic je možno nahlédnout v ústředí a u všech poboček Státní banky československé.